

[Energiministeren]

På lang sigt må der stadig regnes med stigende reale priser for olie, men følsomheden på oliemarkedet er stor over for de internationale konjunkturer. En fortsat økonomisk stagnation og fortsatte besparelser og omlægninger bort fra olie vil således være med til at begrænse oliepriserne, mens en stigning i den økonomiske aktivitet på længere sigt vil trække priserne i vejret.

Selv om olieforsyningssituationen i dag er præget af et betryggende udbud, er muligheden for forsyningsmæssige problemer fortsat til stede. Regeringen agter derfor at opretholde olieforsyningsberedskabet.

Da den overordnede energipolitik må baseres på langtidstendenser snarere end kortvarige svingninger, vil regeringen nøje følge udviklingen i den danske olieefterspørgsel med henblik på at sikre fortsatte oliebesparelser.

Importen af fast brændsel, hovedsagelig kul, udgjorde i 1982 36 pct. af den samlede energiimport, men udgiften hertil udgjorde mindre end 19 pct. af den samlede energiregning. Faldet i de internationale kulpriser begyndte at slå igennem på de danske importpriser i slutningen af 1982, og priserne forventes fortsat at vige i de førstkommande år. De lave priser skyldes til dels den lave internationale økonomiske aktivitet, som har medført overskudskapacitet i kulminerne og inden for oceantransporten.

Kulimportens fordeling på leverandørlande er næsten uændret fra 1981 bortset fra et fald i USAs andel af leverancerne, som skyldes de højere priser på kul fra USA i 1982. Det må samtidig noteres, at importen fra Polen er genoptaget i begrænset omfang efter at have været bortfaldet i en periode.

Importen af kul fra Sydafrika har været næsten uændret fra 1981 til 1982. Den fremtidige kulimport fra Sydafrika skal ses i lyset af folketingets beslutning af 20. januar 1983 om at »pålægge regeringen en fornyet henvendelse til de selskaber, der importerer kul fra Den sydafrikanske Republik med henblik på en gradvis afvikling af denne import inden 1990«. Udenrigsministeren har i skrivelse af 3. februar 1983 meddelt elværkerne folketingets beslutning.

Statens deltagelse i olieforsyningen.

Dansk Olieforsyning A/S (DOFAS) har i den nuværende overskudssituation på det internationale oliemarked kun stærkt begrænsede muligheder for på det danske marked at afsætte større mængder olieprodukter hidrørende fra råoliekontrakter til officielle listepreiser. Dette skyldes delvis konkurrencen fra de lave priser på spotmarkedet, men også andre faktorer gør sig gældende, herunder at DOFAS ved lønraffinering af sin råolie hidtil erfaringsmæssigt har opnået ringere vilkår, end raffinaderiselskaberne selv kan opnå. Olieselskabernes tilbageholdenhed med hensyn til køb af produkter fra en ny aftale med det saudi-arabiske statslige olieselskab, Petromin, understreger dette forhold.

For 1983 har DOFAS indgået aftale om køb af dansk nordsøolie i henhold til statens køberet og produktionsafgiftsordningen. På basis af de hidtidige prognoser vil mængden udgøre ca. 300.000 tons, men med mulighed for en vis forøgelse som følge af en eventuel øget produktion på Skjoldfeltet. Denne olie afsættes til olieselskaberne OK/Danmark og BP. Derudover forhandler DOFAS med de danske olieselskaber og det saudi-arabiske olieselskab Petromin om formidling af ca. 100.000 tons saudi-arabisk råolie pr. år under en ny kontrakt med Petromin.

For tiden pågår forhandlinger mellem DOFAS og de danske olieselskaber om afsætning af dansk nordsøolie i 1984 i henhold til statens køberet og produktionsafgiftsordningen. Det forventes, at det kvantum dansk nordsøolie, som DOFAS vil kunne disponere over i 1984, vil være af størrelsesordenen 700.000 tons, såfremt optionen udnyttes fuldt ud. Det er på indeværende tidspunkt ikke afklaret, hvilken interesse de danske olieselskaber vil have i at aftage denne mængde.

Regeringens ønske er, at så meget som muligt af olien forarbejdes i Danmark og står til rådighed for dansk forsyning, men det må naturligvis sikres, at det sker på vilkår, der markedsmæssigt er forsvarlige.

3. *Energiforbrug og energibesparelser.*

Det voldsomme fald i energiforbruget, som kunne registreres i 1980 og 1981, blev stærkt dæmpet i 1982, hvor det totale korrigerede energiforbrug lå knap 2 pct. under niveauet i 1981. Såvel energiforbruget til rumopvarmning som til produktion skønnes